

Refugiats i refugiades benvingudes.

Durant tot l'estiu moltes vegades les notícies han ensenyat l'arribada a les costes gregues, italianes o australianes (en el cas dels Rohingues) de refugiats i refugiades i es parla d'onades, noves onades, allaus, etc. Tanmateix molt poques vegades es relaciona l'èxode amb els conflictes bèl·lics que el provoquen i encara menys amb el paper de la UE en aquests conflictes.

Des d'Afganistan fins a Eritrea, passant per Iraq, Palestina, la zona dels gran llacs o Síria (per citar els principals Estats d'origen del contingent de refugiats) els conflictes armats estan relacionats amb les polítiques imperialistes dels països de la UE durant l'època de les colonitzacions, els processos d'alliberament nacional i amb el paper dels EEUU i la URSS durant la guerra freda, donant suport als exèrcits. També tenen l'origen amb l'estratègia actual de guanyar àrees d'influència i control de recursos petrolers i geoestratègics. **Per tant, és evident, que les «potències occidentals», inclosa la Unió Europea, tenen responsabilitats històriques i tenen el deure de rebre i atendre les persones refugiades.**

La IAC (Intersindical Alternativa de Catalunya) sempre ha defensat unes relacions internacionals basades tant en l'internacionalisme obrer com en la solidaritat entre pobles. Aquest posicionament ens ha portat a lluitar contra les intervencions imperialistes, com les invasions d'Iraq, Somàlia o Afganistan (en bona part origen de la situació actual i que han provocat a escala global 59,5* milions de persones desplaçades per guerres, el 86%* acollits a països del sud-global).

Davant aquesta situació, on milions de persones fugen de guerres i milers moren en l'intent, la UE ha de canviar radicalment la seva política d'asil i de cooperació al desenvolupament, tant per humanisme com per assumir les seves responsabilitats històriques.

La UE, com la zona de món amb el PIB més alt, hauria de coordinar l'acollida de totes les persones refugiades i garantir les seves necessitats utilitzant els milions d'habitatges buits i els enormes excedents alimentaris, entre d'altres recursos disponibles. Rebutgem les idees de camps de refugiats que condemnen a la precarietat vital i generen guetos. A la vegada diem ben clar que l'argument que no poden venir més refugiats és fals. Estem parlant d'una població total de refugiats i refugiades de 7,5 milions entre Síria, Afganistan i Somàlia, en front una població de 507 milions a la UE. **És a dir, el contingent de persones que estan fugint a l'àrea més propera, la UE representa tan sols el 1,47%* respecte la població total de la UE.**

Per altra banda, les polítiques de relacions internacionals basades en la potenciació de les multinacionals extractives, els memoràndums de privatitzacions, la generació de deute i la colonització dels mercats dels països del sud són l'arrel del problema i malauradament formen part del cor de la UE, **per tant cridem a la població a participar a la Marxa a Brussel·les Contra l'Europa del Capital i la Guerra que tindrà lloc l'octubre de 2015**, així com a rebutjar qualsevol actitud racista o xenòfoba contra migrants i persones refugiades.

*Les dades provenen de l'ACNUR (Alt Comissionat de Nacions Unides pels Refugiats)

IAC (Intersindical Alternativa de Catalunya)
25/08/2015